

داروی نقرس؛ راهکاری امیدوارکننده برای کاهش خطر سکته قلبی و مغزی

ره نگاران/ یافته‌های جدید نشان می‌دهد که داروی رایج و کم‌هزینه نقرس می‌تواند خطر حمله قلبی و سکته مغزی مبتلایان به بیماری‌های قلبی‌عروقی را تا حد چشمگیری کاهش دهد. این کشف می‌تواند تحولی در پیشگیری از این بیماری‌ها ایجاد کند.

به گزارش [پایگاه اطلاع‌رسانی ره نگاران](#)؛ وبگاه [www.reh-negar.com](#) در گزارشی آورده است؛ یک بررسی گسترده جدید نشان می‌دهد داروی رایج و مقرون‌به‌صرفه نقرس ممکن است به کاهش خطر حملات قلبی و سکته مغزی در بیماران مبتلا به بیماری‌های قلبی‌عروقی کمک کند.

تأثیر امیدوارکننده بر سلامت قلب

این بررسی که توسط بنیاد بین‌المللی کاکرین انجام شده، ۱۲ مطالعه تصادفی‌شده، شامل نزدیک به ۲۳ هزار بیمار با سابقه بیماری قلبی، حمله قلبی یا سکته مغزی را تحلیل کرده است. همه شرکت‌کنندگان به مدت حداقل ۶ ماه، کُلشیسین با دوز پایین (۰.۵ میلی‌گرم یک یا دو بار در روز) دریافت کرده بودند.

رامین ابراهیمی، از دانشگاه پزشکی گریفسوالت آلمان، در توضیح این یافته‌ها می‌گوید: در میان ۲۰۰ بیمار مبتلا به بیماری قلبی‌عروقی، که معمولاً انتظار وقوع ۷ حمله قلبی و ۴ سکته مغزی را داریم، استفاده از کُلشیسین با دوز پایین می‌تواند از بروز حدود دو مورد از هر یک از این عوارض پیشگیری کند. چنین کاهش‌هایی می‌تواند برای بیمارانی که با خطر قلبی‌عروقی مداوم و مادام‌العمر زندگی می‌کنند، تفاوت واقعی ایجاد کند.

سازوکار اثر؛ مبارزه با التهاب

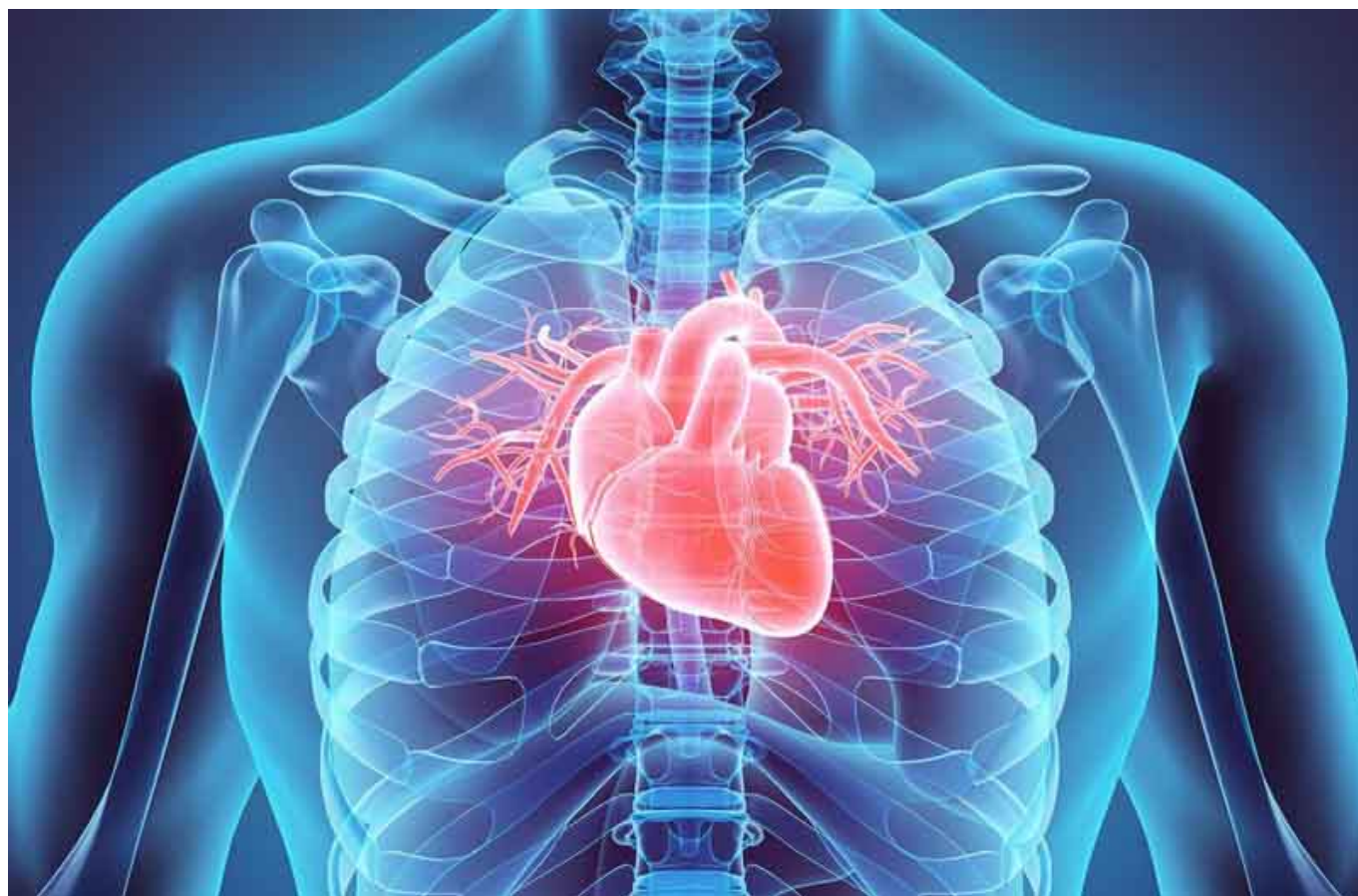
التهاب مزمن و سطح پایین نقش مهمی در بیماری‌های قلبی ایفا می‌کند و اغلب به بروز مکرر حوادث قلبی‌عروقی منجر می‌شود. از آنجا که کُلشیسین با کاهش فعالیت التهابی عمل می‌کند، دانشمندان در حال بررسی قابلیت‌های آن برای بیماران قلبی هستند.

نتایج چشمگیر

به طور کلی، در افرادی که کلشسین با دوز پایین مصرف می‌کردند، احتمال بروز حمله قلبی یا سکته مغزی کمتر بود. به ازای هر هزار نفر تحت درمان، ۹ حمله قلبی و ۸ سکته مغزی کمتر در مقایسه با افرادی که این دارو را مصرف نمی‌کردند، ثبت شد. عوارض جانبی عمدتاً گوارشی و معمولاً خفیف و گذرا بودند.

کاربرد جدید برای داروی قدیمی

لارس همکِنس (Lars Hemkens)، از دانشگاه برن سوئیس، تأکید می‌کند: این نتایج حاصل کارآزمایی‌های تأمین‌شده توسط منابع عمومی برای بازتعریف کاربردی جدید برای دارویی قدیمی و کم‌هزینه است. این موضوع، قدرت تحقیقات دانشگاهی در آشکارسازی فرصت‌های درمانی را نشان می‌دهد که اغلب در توسعه سنتی دارو نادیده گرفته می‌شوند.

نکات نیازمند پژوهش بیشتر

اثر کلشسین بر نرخ کلی مرگ‌ومیر نامشخص است؛ ضمن اینکه اطلاعاتی درباره بهبود کیفیت زندگی یا کاهش مدت بستری بیماران وجود ندارد و نیاز به مطالعات بیشتر در این زمینه‌ها احساس می‌شود.

با توجه به اینکه بیماری‌های قلبی عروقی عامل اصلی مرگومیر در جهان هستند، کُلش‌سین می‌تواند گزینه‌ای امیدوارکننده، مقرون به صرفه و در دسترس برای جلوگیری از بروز عوارض بعدی قلبی (پیشگیری ثانویه) در بیمارانی باشد که سابقه بیماری قلبی دارند.